

ಬೇಸಿಗೆಯ ಧಗೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಫ್ಯಾನ್ ಗಾಳಿ ಸಹ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಪ್ರಣತಿ ನಿನ್ನ ಬಾರದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮಗುವಿನಂತೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅರುಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂತಹಾ ನಿನ್ನ ತನಗೇಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಸಿತು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಎದ್ದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಏಕೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲೆ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾಕೋ ನಿನ್ನ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಲಗಿದೊಡನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೋಡಿಗೆ ಸಿಲುಕುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೂರಜ್ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಕಣ್ಣೋ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗಲ್ಲ ತಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಾಗಿ ಪ್ರಣತಿ ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕಳು. ಈಗ ಮಲಗಿದರೆ ಈಗ ಬಂದೆ ಆಗ ಬಂದೆ ಎಂದು ಕಾಡಿಸಿಯೇ ಬರುವ ನಿನ್ನ ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಕು ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸ ಎಂದು ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ಸರಿದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಮೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬೆಂಕಿಯಂತಹ ಬಿಸಿಯೇರಿ ಚಿಲ್ಲನೆ ಬೆವೆತುಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಟ್ ಫ್ಲಶ್‌ಗಳು ಶುರುವಾಗಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಣತಿ ಅರಿಯದವಳೇನಲ್ಲ. ನಲವತ್ತೆದು ದಾಟಿದ ನಂತರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೆನೋಪಾಸ್‌ನ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಅದು ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಮ್ ಆಪ್ತ ಗೆಳತಿ ರಜನಿ ಹೇಳಿದ್ದಳಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಯಾವ ಔಷಧಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ; ಮನಸ್ಸನ್ನ ಆದಷ್ಟೂ ತಣ್ಣಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಊಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು; ಇಂತಹದ್ದನೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅವಳ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಚಾಚು ತಪ್ಪದೆ ಆರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಯೇನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಳಾದ ಈ ಹಾಟ್ ಫ್ಲಶ್‌ಗೆ ಬೇರೆ ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲವೆ... ಹಗಲು ಎದ್ದಾಗ ಬಾರದೆ, ರಾತ್ರಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ನಿದ್ರಿಸಲು ಬಿಡದೆ, ನಕ್ಷತ್ರಿಕನಂತೆ ಕಾಡಿಸುತ್ತದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಣತಿ ಬೇಸರಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಯ ಲೋಕದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಹೊರಬಂದ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯೆ ಸೇಸಮ್ಮ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಆ ಮೈ ಮರೆಸುವ ನಿದ್ರಾಲೋಕದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಳಾಡಿ, ಸಾಕಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಬೆಳಗಾಗುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಾ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದಳು ಪ್ರಣತಿ. ಹಾಗೆ ಕೂತಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಮುಂಜಾನೆಯ ತಿಳಿಗಾಳಿ ಅವಳ ಕುರುಳು ಸವರಿ ಲಾಲಿ ಹಾಡಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿನ್ನಗೆ ಜಾರಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇಂದೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಸಾಕಾಗಿ, ಹಿಂಸೆ ಎನಿಸಿ ಎದ್ದು ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದವಳು ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿಯುವ ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ಟಿವಿ ಆನ್ ಮಾಡಿದಳು. ಯಾವುದೋ ಹಾರರ್ ಶೋ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಶಾಂತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾಗಿ ತಟ್ಟನೆ ಟಿವಿ ಆಫ್ ಮಾಡಿದಳು. ಅರೆ, ಈ ಜಗತ್ತು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿದೆಯಾ? ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಎಲ್ಲೋ ಯಾವಾಗಲೋ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ ಕಣೀ. ಒಂಬತ್ತಕ್ಕೆಲ್ಲ ಉಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹಾಸಿದ್ದ ಲೇಪಿನ